

Nr 16

LANDSKAPSFÖRORDNING

om tillämpning på Åland av vissa riksbestämmelser om avfallsförbränning

Utfärdad i Mariehamn den 23 februari 2015

Med stöd av 42 och 44 §§ landskapslagen (2008:124) om miljöskydd föreskrivs:

1 §

Med de avvikelser som anges i denna förordning ska i landskapet tillämpas följande riksbestämmelser om avfallsförbränning:

- 1) statsrådets förordning om avfallsförbränning (FFS 151/2013) samt
- 2) 17 § statsrådets förordning om miljöskydd (FFS 713/2014).

2 §

Om den riksförfattning eller de riksbestämmelser som anges i 1 § ändras, ska ändringarna gälla även i landskapet från den tidpunkt då de träder i kraft i riket, om inte annat följer av denna förordning.

Hänvisningarna i den riksförfattning och den riksbestämmelse som avses i 1 § till bestämmelser i rikslagstiftningen vilka har motsvarighet i landskapslagstiftningen, ska avse bestämmelserna i landskapslagstiftningen.

3 §

Statsrådets förordning om avfallsförbränning tillämpas i landskapet på avfallsförbränningsanläggningar där fast eller flytande avfall förbränns.

Förordningen tillämpas dock inte på

- 1) förgasnings- och pyrolysanläggningar, om de gaser som uppstår genom termisk behandling av avfall renas i sådan omfattning att de innan de förbränns inte längre utgör avfall och de inte kan orsaka större utsläpp än de som uppstår vid förbränning av naturgas,

2) anläggningar där endast följande slag av avfall förbränns:

- a) vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall,
 - b) vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som alstras vid förbränningen återvinns,
 - c) vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som uppstår vid produktion av nyfibermassa eller vid pappersproduktion från massa, om avfallet förbränns på produktionsplatsen i en samförbränningsanläggning och den värme som alstras återvinns,
 - d) träavfall, med undantag för sådant träavfall som härstammar från bygg- och rivningsverksamhet eller annan verksamhet, som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller ytbehandling,
 - e) korkavfall,
 - f) radioaktivt avfall,
 - g) djurkroppar, som förbränns enligt vad som föreskrivs om behandlingen av dem i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter),
 - h) avfall som uppkommer vid prospektering och utvinning av olje- och gasfyndigheter från offshoreplattformar och som förbränns på dessa,
- 3) försöksanläggningar som används för forskning och provning i syfte att förbättra förbränningsprocessen och som förbränner mindre än 50 ton avfall per år.

4 §

Vid tillämpningen av statsrådets förordning om avfallsförbränning ska på Åland med

1) avfallsförbränningsanläggning avses en enhet avsedd för termisk behandling av avfall, med eller utan återvinning av alstrad värme, med hjälp av förbränning av avfall genom oxidering eller genom pyrolys, förgasning eller plasmprocess eller andra termiska behandlingsprocesser, om ämnena från behandlingen sedan förbränns, och med

2) samförbränningsanläggning, en enhet vars huvudsakliga ändamål är energialstring eller tillverkning av materiella produkter och som utnyttjar avfall som normalt bränsle eller tillskottsbränsle eller där avfall behandlas termiskt för att det ska kunna bortskaffas med hjälp av förbränning av avfall genom oxidering såväl som genom pyrolys, förgasning eller plasmprocess eller andra termiska behandlingsprocesser, om ämnena från behandlingen sedan förbränns.

Som en i 1 mom. 1 punkten avsedd avfallsförbränningsanläggning betraktas även en anläggning där samförbränningen av avfall utförs på ett sådant sätt att anläggningens huvudsakliga ändamål i högre grad kan anses

vara termisk behandling av avfall än energialstring eller tillverkning av materiella produkter.

Om andra processer än oxidering används för termisk behandling av avfall, ska avfallsförbränningsanläggningen eller samförbränningsanläggningen omfatta både förbränningsprocessen och den termiska behandlingsprocessen före förbränningsprocessen.

5 §

När bränsleeffekten för en samförbränningsanläggning fastställs ska bestämmelserna i 1b § landskapsförordningen (2001:38) om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande åtgärder mot förorening av luften iakttas

6 §

Denna förordning träder i kraft den 16 mars 2015 och genom förordningen upphävs landskapsförordningen (2003:33) om avfallsförbränning.

Mariehamn den 23 februari 2015

CAMILLA GUNELL
lantråd

Wille Valve
föredragande minister